

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: A. D.
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
IČO 00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2025 č. j. OAM-318/ZA-ZA11-ZA01-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 3. 2025 č. j. OAM-318/ZA-ZA11-ZA01-2025, žalovaný rozhodl o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu tak, že je nepřípustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě poukázal na své vyjádření v rámci řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, že svou vlast, resp. obec Sadovoe v okrese Balti, opustil na podzim 2016, jelikož se obával možnosti válečného konfliktu s Ruskem. Od této doby do první žádosti o mezinárodní ochranu si na území České republiky vybudoval vztah se svou družkou, se kterou také počal potomka. Ten má v rodném listu zatím uvedeného jiného otce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podle žalobce pouze konstatoval, že situace žalobce již byla posouzena v předchozím řízení ve věci mezinárodní ochrany jmenovaného, avšak nepodložil toto žádnými bližšími informacemi o důvodech pro podání předchozí žádosti. Za zcela běžně uznávaný důvod pro podání opakované žádosti se dle judikatury Nejvyššího správního soudu (například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 7 Azs 314/2020-39 nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 Azs 5/2011-58) považuje zhoršení bezpečnostní a politické situace v zemi původu či jiná zásadní změna situace v zemi původu. Žalobce tak nepřipustění k meritornímu posouzení své žádosti o mezinárodní ochranu shledává jako nezákonný postup žalovaného správního orgánu, a to z důvodu, že žalovaný dostatečně neodůvodnil, proč vyhodnotil, že oproti předchozí řízení o mezinárodní ochraně nedošlo k podstatné změně okolností a jednak protože nesprávně vyhodnotil tvrzení žalobce jako nevztahující se k možnému pronásledování dle § 12 či hrozbě vážné újmy dle § 14a zákona o azylu.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu, případně zákona o azylu. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a uvedl, že postupoval v souladu se zákonem o azylu a k námitce a obavě, že žalobce má strach z války, konstatuje, že přelítí válečného konfliktu z Ukrajiny do Moldavska není aktuálně reálným. Dále žalovaný konstatuje, že nezaznamenal, že by žalobci hrozilo ve vlasti nebezpečí, nečelí závažným problémům ani mu nehrozí nebezpečí vážné újmy. Správní orgán posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl srovnání s tvrzeními, která učinil žalobce v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. Po posouzení důvodů uvedených při podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany správní orgán konstatoval, že jmenovaný neuvedl žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalovaný je tedy nucen konstatovat, že žalobce během řízení neuvedl žádné nové skutečnosti, na základě, kterých by správní orgán změnil své rozhodnutí či měl jen důvod příslušné správní řízení opakovat. Žalobce uvedl, že má stejné důvody žádosti, které uváděl v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud jde o námitku žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, sděluje k tomu žalovaný, že je to právě žalobce, kdo má v řízení o mezinárodní ochranu povinnost tvrzení. Nejvyšší správní soud k tomu uzavřel, že povinnost tvrzení má ve věcech mezinárodní ochrany zásadní význam, neboť pouze žadatel svým tvrzením utváří rámec zjišťování skutkového stavu ve správním řízení. Žalovaný je toho názoru, že proto, aby žalobce mohl tuto svou povinnost splnit, učinil maximum. Dne 20. 3. 2025 během poskytování údajů k opakované žádosti o mezinárodní ochranu měl žalobce možnost uvést důvody, pro které žádal o udělení mezinárodní ochrany. Dále byla žalobci dána možnost se seznámit, vyjádřit se a doplnit nashromážděné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce se k seznámení s podklady dostavil, k ničemu se však nechtěl vyjádřit, nic nechtěl doplnit, ani

nic nedoložil. Žalovaný je přesvědčen, že dostatečně zjistil skutkový stav, který mu umožňoval vydat ve věci rozhodnutí; pro toto rozhodnutí si opatřil dostatečně aktuální informace o zemi původu.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

V.

Rozhodnutí soudu

5. Žaloba je nedůvodná.
6. Ze správního spisu, zejména z předchozího rozhodnutí o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť v jeho případě jde již o druhou žádost. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 30. 8. 2024. O této žádosti bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-1151/ZA-ZA15-ZA01-2024, následně bylo dne 1. 10. 2024 vydáno rozhodnutí o neudělení azylu (v právní moci od 24. 10. 2024). V první žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že v ČR má družku a nezletilého syna a za důvod podání žádosti označil fakt, že dostal výjezdní příkaz. Do vlasti se podle svých slov nemůže vrátit, protože v Moldavsku je Podněstří pod ruskou nadvládou. V ČR má rodinu a syna a žil a obává se, že kdyby vycestoval, už by se do ČR nevrátil. Při pohovoru ze dne 4. 9. 2024 žalobce uvedl, že v roce 2016 opustil vlast kvůli družce, která vycestovala do ČR. Od té doby zde nelegálně pracoval. V zemi původu neměl žádné problémy. O mezinárodní ochranu po osmiletém pobytu žádá proto, že mu byl udělen výjezdní příkaz, a potvrdil, že žádost mu slouží k legalizaci pobytu. Podle něho se v Moldavsku připravuje válka, jsou tam připravené tanky.
7. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*“
8. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“
9. Soud v rámci výše uvedeného přezkoumával, zda žalobce uvedl *nové azylově relevantní skutečnosti* nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím se soud zabýval otázkou, zda se situace v zemi žalobce skutečně změnila natolik, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
10. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74 „*Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřijatelnost podle § 25*

písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděnými žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést."

11. Žalobce ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 30. 8. 2024 tvrdil jako hlavní důvod snahu o legalizaci pobytu kvůli pobytu družky a nezletilého syna v ČR, a dále se obával, že v Moldavsku vypukne válka.
12. Žalobce dne 17. 3. 2025 podal druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V této aktuální žádosti uváděl žalob v rámci Poskytnutí údajů k žádosti ze dne 20. 3. 2025 jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany: „Důvody mám pořád stejné jako v předchozím řízení. Jsem tu 8,5 let, mám tu družku a syna. V Moldavsku se obávám válečného konfliktu.“
13. Pro posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu jako přípustné je dle § 11a odst. 1 zákona o azylu nezbytné splnit dvě kumulativní podmínky. První podmínku [§ 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu] tvoří povinnost uvést nové skutečnosti, objevení nových skutečností nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. V daném případě se žalobce výslovně potvrdil, že sám žádné nové skutečnosti nemá, důvody žádosti jsou stejné, jako v předchozí žádosti.
14. Ve smyslu výše cit. ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu je však možné uznat pouze tvrzení *nových* skutečností, přičemž tyto nové skutečnosti zároveň musí být *azylově relevantní*. To znamená takové důvody, které lze podřadit pod taxativně uvedené důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu.
15. Žalobce žádné takové důvody v aktuální druhé žádosti neuvedl, právě naopak potvrdil, že má pouze stále stejné důvody, které však již byly posuzovány žalovaným v rámci předchozího řízení, a o nichž bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany. Dle názoru soudu tedy z žalobcových tvrzení nevyplývá splnění podmínek cit. ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu.
16. Soud neshledal důvodným tvrzení v žalobě, podle něhož se žalovaný v napadeném rozhodnutí svou argumentaci nepodložil žádnými důvody v předchozí žádosti. Porovnání důvodů obou žádostí o mezinárodní ochranu je dle názoru soudu v napadeném rozhodnutí zřejmé, a dostatečně podrobné. V napadeném rozhodnutí totiž žalovaný uvedl: „Žadatel v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4. 9. 2024 označil za důvod podání žádosti skutečnost, že se obává potenciálního válečného konfliktu na území Moldavská, dále následků politicky motivovaného videa, ve kterém se vyjadřoval na vrub ruského prezidenta a posledním důvodem byla legalizace pobytu v ČR. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci tohoto správního řízení konstatoval na základě tvrzení jmenovaného a dalších podkladů rozhodnutí, že na území Moldavská neprobíhá žádný vnitřní ozbrojený konflikt, stejně tak jeho domovská země není zapojena do žádného mezinárodního vojenského konfliktu. S ohledem na natočené video, jehož následků se cizinec obává, správní orgán uvedl, že ani cizinci nejsou známa žádná fakta, která by nasvědčovala tomu, že by bylo video veřejně publikováno a jeho obava z následných konsekvencí je tudíž nulová. Správní orgán připomíná, že svou argumentaci v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného zároveň náležitě podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, ať už co do obecné bezpečnostní situace v Moldavsku, tak zejména v rámci

nezbytného individuálního posouzení případu výše jmenovaného žadatele. Následně správní orgán rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu jmenovanému

17. *Po posouzení důvodů, uvedených výše jmenovaným pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 20. 3. 2025, správní orgán konstatuje, že jmenovaný uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. legalizace pobytu a obava z válečného konfliktu v Moldavsku.“*
18. *Dle názoru soudu si žalovaný pro řízení zajistil i dostatek aktuálních informací o zemi původu (informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky Moldavsko – Základní přehled o zemi ze dne 18. 11. 2024, z níž mimo jiné vyplývá, že se situace v zemi původu nijak od doby řízení o první žádosti žalobce nezměnila, resp. nezměnila se způsobem, který by mohl představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Např. v bodě 3. této zprávy se uvádí, že země se neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu, ani zde neprobíhal žádný vnitřní ozbrojený konflikt. Bezpečnostní situace zůstávala stabilní. Situace na tzv. administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a Podněstřím zůstávala stabilní.*
19. *Žalovaný se na základě toho skutkového zjištění vyplývajícího ze zprávy, která je obsahem správního spisu, dle názoru soudu dostatečně v napadeném rozhodnutí vypořádal s tím, že od podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu nedošlo v zemi původu žalobce k podstatné změně situace, když uvedl: „Správní orgán při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného vycházel především z jeho výpovědi, rozhodnutí z předchozího řízení ze dne 1.10. 2024, č. j. OAM-1151/ZA-ZA11- ZA01-2024 a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku, Konkrétně vycházel z informace OAMP - Moldavsko; Základní přehled o zemi, ze dne 18. 11. 2024, Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany...*
20. *Správní orgán na základě výše citovaných informací o zemi původu žadatele uzavírá, že v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost výše jmenovaného, tedy od 1. 10. 2024 ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.“*
21. *Z uvedeného vyplývá, že nebyla splněna již první podmínka pro posouzení opakované žádosti jako přípustné, tedy že neobjevily se žádné nové skutečnosti ani zjištění ve smyslu cit. ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, tudíž žalovaný nepochybil, když posoudil žalobcovu aktuální druhou žádost jako nepřipustnou a řízení zastavil, aniž by se jí věcně zabýval.*
22. *Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku nedostatečného odůvodnění neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. S ohledem na výše popsané podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu (existence nových, dosud bez zavinění žadatele neuvedených a zároveň azylově relevantních důvodů ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu) soud konstatuje, že v daném případě je přezkoumatelné a dostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož žalovem uváděné důvody nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě. Tento závěr lze podle názoru*

soudu zahrnuje i možnost případného posuzování žádosti podle ust. § 14 zákona o azylu. Nutno je totiž znovu připomenout, že žádost žalobce nesplňovala podmínky pro meritorní posouzení.

23. Za současného stavu rovněž nelze žalobcem opětovně tvrzené důvody podřadit ani pod žádný důvod uvedený v ustanovení § 14a odst. 2 písm. a), b) nebo c) zákona o azylu, neboť žalobci nehrozí závažná újma a) trestu smrti či popravu, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
24. Žalobce neuvedl, a ani se neobjevily, žádné nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. V tvrzeních žalobce tedy nelze neshledat žádné důvody, které by bylo možné podřadit pod nově tvrzené azylově relevantní důvody dle § 12 a § 14a zákona o azylu.
25. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, současně žalobce ve své žádosti neuváděl žádné nové skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 9. října 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

